

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/15/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124202960
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8124202960.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Krochtovej a členov senátu JUDr. Andreja Radomského a JUDr. Romana Lajoša, v spore žalobkyne: A. B., C.: D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. D. XX, XXX XX F., občianka SR, právne zastúpená JUDr. Katarínou Naster Dugasovou, advokátka, so sídlom Hájnova 33, 080 06 Lubotice, IČO: 42 381 746, proti žalovanému: A. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: E. D. XX, XXX XX F., občan SR, právne zastúpený JUDr. Zdeňkou Vokálovou, advokátkou, so sídlom Hlavná 61, 080 01 Prešov, IČO: 42 083 532, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 20C/16/2024-105 zo dňa 07.02.2025, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozhodol takto: „I. Súd určuje, že žalobkyňa je vlastníčkou nehnuteľností: - parcela reg. C s číslom XXXX/X, o výmere 602 m², druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie, evidovaná na LV č. XXX, vedenom Okresným úradom Sabinov, Katastrálny odbor, pre obec: E. D., k. ú. E. D., - parcela reg. C s číslom XXXX/X, o výmere 117 m², druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie, evidovaná na LV č. XXX, vedenom Okresným úradom Sabinov, Katastrálny odbor, pre obec: E. D., k. ú. E. D., - parcela reg. C s číslom XXXX/X, o výmere 27 m², druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie, evidovaná na LV č. XXX, vedenom Okresným úradom Sabinov, Katastrálny odbor, pre obec: E. D., k. ú. E. D., - parcela reg. C s číslom XXXX/X, o výmere 16 m², druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie, evidovaná na LV č. XXX, vedenom Okresným úradom Sabinov, Katastrálny odbor, pre obec: E. D., k. ú. E. D., - stavba - rodinný dom so súpisným číslom XX, postavená na pozemku registra C KN s parcelným číslom XXXX/X, evidovaná na LV č. XXX, vedenom Okresným úradom Sabinov, Katastrálny odbor, pre obec: E. D., k. ú. E. D., v spoluvlastníckom podiele 3/8 k celku. II. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku“.

2. Súd svoje rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 628 ods. 1, § 630 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“).

3. Z dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam označeným vo výrokovej časti I. tohto rozsudku. Svoju žalobu odôvodnila tým, že dňa 30.09.2010 bola spísaná Darovacia zmluva, ktorou spolu s nebohým manželom H. B.,

zomr.: XX.XX.XXXX, darovali žalovanému a jeho bývalej manželke, svojej dcére okrem iného aj sporné nehnuteľnosti. K vyššie uvedeným nehnuteľnostiam mali H. B. a A. B. (BSM) spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 3 k celku, H. B.: spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1 k celku. Obdarovanými boli ich dcéra: I. G., C. B. a jej v tom čase manžel A. G. - žalovaný, každý v podiele vo veľkosti 1 k celku. I. G. uzatvorila dňa 07.08.1993 manželstvo so žalovaným A. G.. Po uzavretí manželstva sa žalovaný prisťahoval do ich rodinného domu, ktorý postavili spoločne s nebohým manželom v roku 1954 a rekonštruovali 1970. Ich manželstvo bolo od počiatku problematické, úplne u nich absentoval vzájomný citový vzťah, žalovaný sa nevedel postarať o rodinu, boli v hmotnej núdzi a bez ich pomoci by sa nemali ako postarať o svoje štyri deti, ani kde bývať. Vyššie špecifikované nehnuteľnosti spolu s nebohým manželom darovali ich dcére a jej v tom čase manželovi - žalovanému, po stupňujúcom sa tlaku zo strany sestier žalovaného, ktoré na neho mali vždy najväčší vplyv. Po smrti manžela žalobkyne sa správanie žalovaného výrazne odlišovalo od bežnej reakcie človeka na úmrtie v rodine. Žalovaný nebohého manžela nerešpektoval, v nemocnici sa mu smial, že je pripútaný na lôžko, v domácnosti mu ani raz nepomohol s kyslíkom, keď to potreboval a na pohrebe neprejavil žiadnu ľútosť. V decembri roku 2021 sa správanie žalovaného stalo neúnosným. V období medzi vianočnými sviatkami v prítomnosti celej rodiny: dcéry, 4 dospelých vnúčat a manžela vnučky, na ňu fyzicky zaútočil. V tom čase mala 72 rokov. Žalovaný na ňu agresívne vyskočil a chytil ju, pričom na prvýkrát sa jej podarilo vytrhnúť sa, avšak rozbehol sa na ňu opäť. Ďalšiemu fyzickému útoku zabránil manžel vnučky spolu s ostatnými členmi rodiny, ktorí žalovaného zadržali a nedovolili mu opätovne zaútočiť. Má za to, že fyzickým atakom v sviatočnom období v decembri roku 2021 došlo k naplneniu predpokladu vrátenia daru, zakotveného v § 630 Občianskeho zákonníka. Poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 19C/19/2020 zo dňa 06.12.2022, podľa ktorého už samotná fyzická konfrontácia obdarovaného (muža) a darkyne (ženy vo veku a zdravotnom stave žalobkyne) pre rozdiel v názoroch na to, ako má byť vyriešená nejaká nepodstatná situácia, je sama o sebe skutočnosťou, ktorá je dôvodom oprávňujúcim žalobkyňu žiadať vrátenie daru. To či žalobkyňa v dôsledku konfrontácie utrpela alebo neutrpela zranenie je bez právneho významu. Útokom vo sviatočnom období 2021 však nemiestne správanie žalovaného neprestalo, naopak, stupňovalo sa. Žalovaný začal manipulovať deti a nabádal ich k hrubému správaniu sa ku nej, rovnako aj k ich matke. Psychické útoky na ňu a jej dcéru sa zo strany žalovaného stupňovali. Po prelome rokov 2021 a 2022 búrlivé správanie sa žalovaného neutíchalo. Konanie žalovaného smerom ku nej aj k jej dcére vykazovalo znaky fyzického násillia, resp. v niektorých prípadoch znaky vyhrážania. Pravidelne sa na ňu žalovaný zaháňal rukou, utláčal ju vlastným telom do kúta, opľul ju, dokonca pred ňu hádzal nôž. Obdobné správanie žalovaný prejavoval aj k jej dcére, toho času, svojej manželke. Eskalácia situácie donútila podať trestné oznámenie prostredníctvom advokáta. Vnúčata ju však uprosili, aby trestné oznámenie vzala späť, že sa budú snažiť s otcom porozprávať, aby s týmto konaním prestal. Dňa 12.09.2022, v deň rozvodu manželstva žalovaného a jej dcéry, prišiel žalovaný do domu, pričom ju aj jej dcéru z domu slovné vyhazoval, bezdôvodne kričal, že majú odísť, lebo dom je jeho, hlasno búchal na dvere. Toto jeho správanie vyvolalo u nej stresovú reakciu a musela byť privolaná záchranná zdravotná služba. Silné rozrušenie a stresový stav potvrdzujú aj lekárske správy z pohotovosti a nemocnice v Sabinove a Prešove. Obdobná situácia sa odohrala aj začiatkom februára 2024, kedy sa žalovaný prostredníctvom syna C. telefonicky hrubým spôsobom vyjadroval na jej osobu a vykrikoval, že jej finančné prostriedky, ktoré mu požičala nevráti a odhlási z evidencie motorových vozidiel auto, ktoré za tieto moje peniaze kúpil. Toto jeho konanie u nej vyvolalo panickú stresovú reakciu a následný zvýšený krvný tlak, kedy musela vyhľadať lekárske ošetrovanie v Prešove. Po rozvode manželstva ju žalovaný pravidelne urážal, smial sa jej do tváre, vyškieral sa jej, provokoval ju, častoval ju rôznymi vulgárnymi názvami ako sviňa a pod. a neustále vyvolával hádky. Jeho správanie raz vyvolalo potýčku, kde musela byť privolaná hliadka policajného zboru. Polícia však podstatu konfliktu neriešila, len ho ukončila a z nepochopiteľných dôvodov, udelila pokutu obom. Konanie žalovaného v nej vyvolávalo kontinuálny pocit strachu, ktorý pretrváva dlhšie obdobie. Použitím sily dokonca zlomil zámok na vstupe do domu, ktorý bola nútená vymeniť. Pri jazde autom, keď sa v ňom nachádzala, tak žalovaný úmyselne jazdil spôsobom, aby jej čo najviac znepríjemnil cestu, vyvolával strach a ohrozoval tak jej život. V jednom prípade jeho prudké zabrzdzenie spôsobilo poranenie ramena. Útoky zo strany žalovaného sú nielen verbálneho, ale aj neverbálneho charakteru. V ďalšom čase po rozvode jeho manželstva sa správanie žalovaného smerom ku nej naďalej zhoršovalo. Žalovaný odišiel bývať k svojej sestre, avšak neočakávane vstupuje do domu a na pozemok neskoro večer, zakráda sa v ňom a tým vyvoláva strach, čo spôsobuje, že sa musí zamykať vo vlastnej izbe. Zo strachu pred žalovaným sa zamyká aj jeho vlastný syn J. žijúci v dome a aj jej dcéra - žalovaného bývalá manželka. Žalovaný porušil dobré mravy aj tým, že s jej dcérou viedol manželstvo spôsobom, ktoré je v rozpore so zákonom, čo vyústilo do rozvodu manželstva Okresným súdom v Prešove, a taktiež do vyhlásenia neplatnosti manželstva Cirkevným

súdom Gréckokatolíckej eparchie Košice. V zmysle článku V. darovacej zmluvy sa žalovaný zaviazal umožniť darcom užívanie predmetných nehnuteľností až do ich smrti a zároveň im poskytnúť opateru v starobe a chorobe a iných závažných prípadoch. Napriek tomu, že sa žalovaný k vyššie uvedenému zmluvne zaviazal, túto podmienku nedodržiava. Opakovane ju žalovaný vyháňa do "starobinca". Zmluvné ustanovenie darovacej zmluvy nedodržiaval ani pri starostlivosti o nebohého manžela. Z domu žalovaný vyháňa aj svojho vlastného syna - J., nakoľko nie je ochotný sa v týchto rodinných problémoch postaviť na jeho stranu. Napriek hrubému, arogantnému a nepochopiteľnému správaniu žalovaného, mu v roku 2022 poskytla hotovostnú pôžičku vo výške 18.000,- eur na kúpu motorového vozidla na podnikanie, aby začal pracovať a bol schopný postarať sa o rodinu. Dohodli sa, že ju bude splácať po 300,- eur mesačne. Svoj dlh žalovaný prestal splácať a dodnes je dlžný 14.000,- eur, čo potvrdzuje jeho benevolentné a hrubé správanie k žalobkyni ako daryni vyššie uvedených nehnuteľností aj veriteľke z pôžičky. Žalovaný svoje uznanie dlhu voči nej potvrdil aj pred cirkevným súdom v Košiciach, napriek tomu porušuje dobré mravy jeho nesplácaním. Žalovaného vyzvala na poskytnutie súčinnosti pri zápise nových údajov do katastra nehnuteľností. Dňa 05.03.2024 jej bola doručená odpoveď žalovaného prostredníctvom jeho právnej zástupkyne, v ktorom odmieta vrátenie daru. V predmetnej veci je naliehavý právny záujem žalobkyne na určovacej žalobe daný jej spôsobilosťou byť podkladom pre zmenu zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností tak, aby zodpovedal skutočnému stavu.

4. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vzhľadom k tomu, že od mája 2022 nebýva v rodinnom dome, poprel akékoľvek moje správanie porušujúce dobré mravy vo vzťahu k žalobkyni alebo jej blízkym osobám. Ďalej uviedol, že po celú dobu počas manželstva sa riadne o rodinný dom s príslušenstvom staral a zveľaďoval ho. Po rozvode manželstva, žalobkyňa mu povedala: „že pújdzem stadi a že še ci vyplaca tote peřeži, co ši tu polepil.“ K predloženým lekárske správy uviedol, že tieto správy nepreukazujú žalobkyňou tvrdené skutočnosti. Pokiaľ ide o trestné oznámenie zo dňa 21.2.2022 ani táto skutočnosť nepreukazuje, že by sa mal dopustiť konania porušujúceho dobré mravy. Trestné oznámenie sama žalobkyňa zobrala späť. V zmysle judikatúry je potrebné sa dôsledne zaoberať vzájomnosťou existujúcich vzťahov a v tomto smere, že jeho bývala manželka dlhodobo porušovala základné povinnosti manželov a to byť si verný. Počas manželstva mala dlhodobý mimomanželský vzťah s H. K.. Žalobkyňa počas manželstva vedela, o tom, že jej dcéra má mimomanželský vzťah. Toto vyplýva aj z odôvodnenia rozsudku o rozvode ako aj to, že uvedené bolo rovnako dôvodom hádok v rodine. Pokiaľ má vedomosť t. č. H. K. je jej manželom. Má za to, že predpokladom vrátenia daru je len také negatívne správanie sa obdarovaného, ktoré vzhľadom na všetky významné okolnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 411/2015 20. júna 2016. Po vzájomných nezhodách, ktoré viedli k ukončeniu partnerského vzťahu s dcérou žalobkyne, zostali medzi nimi nevyriešené majetkové otázky, a to aj vo vzťahu k predmetu daru, preto žalobkyňa sa domáha vrátenia daru.

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že v danom prípade je daný naliehavý právny záujem žalobkyne na požadovanom určení jej vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, keďže bez tohto určenia je ohrozené jej vlastnícke právo vzhľadom na to, že ako podielový spoluvlastník sporných nehnuteľnosti je zapísaný žalovaný a rozhodnutie súdu vo veci určenia vlastníctva je spôsobilé vytvoriť pevný základ pre právne vzťahy účastníkov sporu. Iba takouto žalobou sa dá uskutočniť zmena zápisu v katastri nehnuteľností, pokiaľ súd posúdi odstúpenie od darovacej zmluvy za platné.

6. V konaní nebolo sporné, že žalobkyňa spolu s nebohým H. B. darovali žalovanému a I. G. nehnuteľnosti v katastrálnom území E. D. na LV č. XXX, a to parcelu reg. C parcelné číslo XXXX-XXXXXXXX plochy a nádvoria o výmere 762 m² a na nej postavenej stavby rodinný dom súpisné číslo XX so všetkými súčasťami a príslušenstvom. Z darovacej zmluvy ďalej vyplynulo, že darujúci boli bezpodielovými spoluvlastníkmi manželov v podiele 3 k celku, H. B. bol podielovým spoluvlastníkom v podiele 1/8 a žalobkyňa bola podielovou spoluvlastníčkou v podiele 1/8 k celku. Obdarovaní sa zaviazali umožniť darujúcim užívanie predmetných nehnuteľností až do ich smrti a zároveň sa zaviazali poskytnúť im opateru v starobe a chorobe a iných závažných prípadoch. Listom zo dňa 01.02.2024 žalobkyňa odvolala darovanie.

7. Vrátenie daru možno považovať za sankciu, ktorou darca postihuje obdarovaného za jeho správanie, hrubo porušujúce tieto morálne pravidlá. Uvedené právo darcu na vrátenie daru nezakladá každé negatívne správanie sa obdarovaného voči darcovi. Predpokladom vrátenia daru je len také negatívne správanie sa obdarovaného, ktoré vzhľadom na všetky významné okolnosti konkrétneho prípadu

možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. V súlade s ustanovením § 630 Občianskeho zákonníka možno za právne relevantné považovať len také správanie sa obdarovaného, ktoré sa objektívne prejavilo. Pritom nie je rozhodujúci subjektívny pocit a úsudok darcu (R 61/1997). Pri posudzovaní správania obdarovaného treba vziať do úvahy a hodnotiť i správanie sa samotného darcu v tom zmysle, či práve jeho správanie nie je príčinou nevhodného správania sa obdarovaného voči nemu (princíp vzájomnosti). Uplatnenie princípu vzájomnosti znamená, že pri skúmaní určitého správania obdarovaného z hľadiska, či vykazuje znaky hrubého porušenia dobrých mravov, sa vezme zreteľ tiež na správanie darcu za účelom posúdenia, či on sám sa nespráva, alebo nesprával voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi, a či práve jeho správanie nie je príčinou nevhodného správania obdarovaného voči nemu alebo členom jeho rodiny (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 2018/2010).

8. Žalobkyňa za správanie žalovaného, ktoré hrubo porušuje dobre mravy pokladala incident z Vianoc 2021, manipulovanie detí, psychické útoky, konanie, ktoré vykazuje znaky fyzického násillia, resp. v niektorých prípadoch znaky vyhrážania, vulgárne nadávky, potýčka, pri ktorej bola privolaná polícia, úmyselná jazda spôsobom, aby žalobkyni čo najviac zneprijemnil cestu a ohrozoval tak jej život, vstup do domu a na pozemok neskoro večer, zakrádanie sa v ňom, čím vyvolával u žalobkyne strach a opakovane vyhánanie žalobkyne do "starobinca".

9. Za hrubé porušenie dobrých mravov súd v prejednávanej veci považoval incident, ktorý sa stal počas Vianoc v roku 2021. Aj napriek tomu, že svedkovia tento incident popisovali rozdielne tak spoločne bolo to, že síce ku fyzickému útoku zo strany žalovaného nedošlo, ale iba z dôvodu toho, že žalovaného zadržali synovia a zať. Súd ma za to, že už samotná hrozba fyzického násillia a navyše voči osobe, ktorá je veku 72 rokov, je hrubé porušenie dobrých mravov. V konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané, aby bol žalovaný vyprovokovaný k takémuto konaniu žalobkyňou. Tento incident napokon viedol žalobkyňu k podaniu trestného oznámenia, ktoré na naliehanie detí vzala späť.

10. Za ďalšie hrubé porušenie dobrých mravov súd považoval opakované vyhánanie žalobkyne do "starobinca". Uvedené potvrdili všetci vypočutí svedkovia (okrem H. L. M.) a nakoniec vyplynulo aj zo zvukovej nahrávky. Za hrubé porušenie dobrých mravov sa považujú prípady, keď došlo k opakovanému vyhánaniu darcu z domu, ktorý je predmetom daru (I. Fekete: Občiansky zákonník, Veľký komentár, 4. zväzok, s. 190). Tu je potrebné dodať, že obdarovaní sa zaviazali umožniť darujúcim užívanie predmetných nehnuteľností až do ich smrti.

11. Za hrubé porušenie dobrých mravov súd vyhodnotil aj psychické útoky žalovaného voči žalobkyni, ktoré boli preukázané lekárskou správou zo dňa 12.09.2022, kedy žalobkyňa bola nútená ísť na pohotovosť, výpoveďou svedkov (N. J. G., I. K., H. L. M.), ale aj kamerovým záznamom, z ktorého vyplýva, že žalovaný sa v nočných hodinách zakráda okolo domu, kde býva žalobkyňa. Tvrdenie žalovaného, že si iba išiel po veci je v rozpore s kamerovým záznamom, podľa ktorého žalobca opakované nahliada spoza rohu. Súd teda nemá dôvod neveriť žalobkyni, že takéto konanie u nej spôsobilo strach a bola nútená sa zamykať vo vlastnej izbe.

12. V konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané, aby žalobkyňa útoky žalovaného akýmkoľvek spôsobom vyprovokovala, prípadne sa správala obdobným spôsobom ako žalovaný. Svedkovia vypovedali, že žalovaný sa správal vulgárne, nestaral sa o žalobkyňu a neprejavoval žalobkyni a jej nebohému manželovi žiadnu úctu. V konaní nebolo preukázané, aby žalobkyňa správala voči žalovanému vulgárne, fyzicky alebo psychicky na neho útočila.

13. Súd uzavrel, že správanie žalovaného voči žalobkyni malo charakter hrubého porušovania dobrých mravov a nebolo len jeho reakciou na jej správanie (vzájomnosť). Správanie žalovaného ako obdarovaného bolo jednoznačne v nepomere k správaniu sa žalobkyne ako darcu a teda, nešlo len o spoločensky nežiaducu vzájomnú komunikáciu medzi nimi. Súd preto dospel k záveru, že sú naplnené dôvody pre vrátenie daru a žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Obdarovaní nadobudli vlastnícke práva každý po 1. Žalobkyňa sa teda voči žalovanému mohla domáhať vrátenia daru v rozsahu 3/8 k celku. Nakoľko súd dospel k záveru, že sú naplnené dôvody pre vrátenie daru, súd rozhodol, že žalobkyňa je vlastníčkou nehnuteľnosti 3/8 k celku.

14. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého úspešnej žalobkyni priznal voči neúspešnému žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd nezistil dôvody pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania v zmysle § 257 CSP. Tieto skutočnosti neboli žalovaným tvrdené a ani zo spisu nevyplynuli.

15. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal včas odvolanie žalovaný, a to z dôvodov že súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním dospel k nesprávnym skutkovým záverom a tieto nesprávne právne posúdil a tiež z dôvodu, že rozsudok je nepreskúmateľný, nakoľko súd sa nevysporiadal so všetkou jeho argumentáciou.

16. Odvolateľ tvrdil, že pri právnom posúdení ust. § 630 Občianskeho zákonníka je potrebné vychádzať z toho, že predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu nie je akékoľvek nevhodné chovanie obdarovaného alebo iba nevďačnosť, ale také chovanie, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Ide buď o porušenie značnej intenzity alebo o porušovanie sústavné. V tomto smere žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno.

17. K incidentu z Vianoc uviedol, že súd prvej inštancie správne konštatoval, že svedkovia tento incident popisovali rozdielne. Spoločne a v úplnej zhode všetci uviedli, že k žiadnemu fyzickému kontaktu medzi daryňou a žalovaným nedošlo. Daryňa v rodinnom dome žije a býva na prízemí. Sama daryňa v trestnom oznámení uviedla, že vyšla hore, kde žalovaný sedel s deťmi v obývačke na poschodí. Zo žiadnej z výpovedí nie je preukázané, aby sa žalovaný žalobkyne fyzicky dotkol. Iba na seba kričali. Počiatok výmeny názorov bol vo výčitkách zo strany daryne. Deti prerušili hádku, nie fyzický konflikt. Pokiaľ ide o trestné oznámenie vo veci týrania blízkej a zverenej osoby, trestné konanie nemôže byť zastavené ani po súhlase poškodeného. Navyiac, ak to malo mať priamy súvis s fyzickým útokom na Vianoce 2021 a trestné oznámenie bolo podané dňa 22.2.2022, chýba tu časová súvislosť. Za hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným nemožno považovať podanie neopodstatneného podnetu na začatie trestného stíhania darcu (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/53/2006).

18. Podľa žalovaného nebolo v konaní preukázané, že by mal daryňu posilať do starobinca a už vôbec nie, že to malo byť opakované, sústavné.

19. Žalovaný namietal, že výpovede svedkov mal súd považovať za nepresvedčivé, a to v kontexte s inými dôkazmi, z ktorých vyplýva, že vzťahy medzi ním a rodinou sú veľmi narušené. V čase prebiehalo rozvodové konanie s dcérou žalobkyne. Dodal, že ešte dňa 15.04.2023 sa bývalá manželka snažila dohodou pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva zrušiť darovaciu zmluvu, čo má na právne posúdenie veci a dôveryhodnosť výpovede zásadný význam. Za tým účelom bývalá manželka navštívila mediátora. Podľa žalovaného nie je z rozhodnutia zrejmé, ako sa súd s touto právne významnou skutočnosťou vysporiadal. V priebehu celého konania tvrdil, že podaná žaloba nahrádza vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov podľa predstáv dcéry žalobkyne. V súvislosti s nedôveryhodnosťou svedkov poukázal na výpoveď svedkyne H. L. M., ktorá poprela, aby matka mala mimomanželský vzťah, čo je priamo v rozpore s výpoveďou jeho bývalej manželky v konaní o rozvod, ktorá mimomanželský pomer priznala.

20. Pokiaľ ide o nahrávku predloženú súdu, žalovaný má za to, že je účelovo zostrihaná a syn ho na nej provokuje.

21. Čo sa týka výpovede svedka, syna J., táto sa diametrálne odlišuje od výpovedí pred Cirkevným súdom Gréckokatolíckej eparchie Košice zo dňa 24.11.2023, keď uviedol, že ich rodičia nezhodami nechceli zaťažovať, detaily nevedeli. Fyzicky sa netrápili, ale matka sa veľmi psychicky trápila. Pred súdom prvej inštancie už svedok tvrdil, že žalovaný je taká osoba, že pokiaľ ho niekto nezastaví, tak ide do fyzického útoku. Svedkyňa H. L. M., dcéra žalovaného, na súde potvrdila, že k fyzickým útokom zo strany žalovaného nikdy nedošlo. Svedok H. L. M., zať žalovaného, vo svojej výpovedi pred súdom prvej inštancie uviedol, že ohľadom hádok, urážok a nadávok to považoval za bežné hádky medzi rôznymi členmi rodiny. Žalovaný tiež poukázal na výsluch svedkyne, svojej bývalej manželky, ktorá pred súdom uviedla, že rodinný dom s pozemkom patrí mame a žalovaný si nezaslúži, aby užíval tieto nehnuteľnosti. Tiež uviedla, že chce, aby mame vrátil peniaze a aby prepísal svoju časť na deti.

22. Podľa žalovaného ani lekárske správy predložené žalobkyňou nepreukazujú psychické útoky, ktorých by sa mal dopustiť voči nej, pretože ide len o jej subjektívne tvrdenia, ktoré uviedla lekárovi.

23. Za rozporné považoval žalovaný odôvodnenie súdu prvej inštancie, ak ten v bode 38. odôvodnenia správne konštatoval, že v konaní neboli preukázané hrubé urážky zo strany žalovaného.

24. Kamerový záznam tiež nepreukazuje psychický útok, nakoľko je z neho zrejmé, že prichádza do domu, ktorého je podielovým spoluvlastníkom. Zo záznamu neplynie jeho protiprávne konanie. Nahliadanie spoza rohu nevykazuje znaky protiprávnosti. Zdôraznil, že je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti, pričom došlo k výmene zámkov na dverách samotnou žalobkyňou, čím mu znemožnila vstup do rodinného domu. Podľa žalovaného bolo preukázané, že samotná žalobkyňa mu bráni užívať predmetné nehnuteľnosti.

25. Ak súd dospel k záveru, že z jeho strany došlo k hrubému rozporu s dobrými mravmi, čo poprel, mal sa vypořadať so vzájomnosťou vzťahov, nakoľko aj konanie žalobkyne bolo v rovine protiprávneho konania. Tiež poukázal na mimomanželský pomer dcéry žalobkyne, jeho bývalej manželky a snahu vypořadať bezpodielové spoluvlastníctvo spôsobom odporujúcim zákonu (nehnuteľnosti neboli súčasťou BSM). Zo súdnej praxe vyplynulo (R111/1998), že ak súd v spore o vrátenie daru v rámci hodnotenia dôkazov nezohľadní výsledky vykonaného dokazovania svedčiace aj proti žalobkyni (darkyni), jeho rozhodnutie vychádza zo skutkového zistenia, ktoré nemá v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní.

26. Na základe uvedeného navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žalobu zamietne alebo aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatnil si nárok na náhradu trov celého konania.

27. Žalobkyňa k odvolaniu žalovaného uviedla, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie sa stotožňuje. Uplatnila si trovy odvolacieho konania. Dodala, že v súdnom konaní bolo výpoveďami účastníkov konania, listinnými dôkazmi, aj výsluchmi svedkov preukázané dlhodobé správanie žalovaného, ktoré eskalovalo najmä po smrti jej manžela a ktoré hrubo porušuje dobré mravy. Upriamila pozornosť na svoj vek 76 rokov. Oproti bývalému zaťovi je výrazne staršia, fyzicky slabšia a namiesto toho, aby od neho požívala úctu a vďaku, dostávalo sa jej roky len urážok a ponižovania. Poukázala na to, že žalovaný v priebehu konania nenavrhol výsluch žiadneho svedka, nepredložil žiadnu listinu, či iný dôkaz, ktorý by vyvrátil ktorékoľvek z jej tvrdení.

28. Žalobkyňa uviedla, že konanie žalovaného naplnilo svojim obsahom a formou konanie hrubo porušujúce dobré mravy, nakoľko tak, ako vypovedala ona sama a tiež svedkovia a ako vyplýva aj z vykonaných zvukových záznamov, spôsob reči žalovaného je vysoko agresívny, obsahujúci nadávky najväčšej vulgarity, a preto podľa jej názoru ide o hrubé urážky voči nej. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

29. V odvolacej replike žalovaný zotrval na pôvodnej argumentácii. Zdôraznil, že je pravdou, že v roku 2010 bola uzavretá darovacia zmluva medzi žalobkyňou, jej dcérou a ním. Žalobkyňa až po právoplatnom rozvođe jeho manželstva s dcérou žalobkyne v roku 2022 a po tom, ako nedošlo k dohode o majetkové vypořiadanie zo dňa 15.4.2023 medzi jej dcérou a ním, podala žalobu o určenie vlastníckeho práva. Zo žaloby a jej príloh je tiež zrejmé a preukázané, že následne dňa 26.6.2023 na základe č. zákazky č. K1-348/2023 bola vyžiadaná z katastra Sabinov fotokópia zo zbierky listín, a to darovacia zmluva zo dňa 30.9.2010 a následne žalobkyňa požiadala Centrum právnej pomoci Prešov o poskytnutie právnej pomoci a podľa žaloby tak aj došlo rozhodnutím sp.zn. KaPO-139153/22010/2023-153515/2023 dňa 28.12.2023. Žaloba o určenie vlastníckeho práva je zo dňa 26.3.2024. Čo sa týka starostlivosti o rodinný dom, predložil súdu súpis, čo na predmetnom rodinnom dome urobil. Tento súpis nebol žalobkyňou počas celého konania rozporovaný. Nie je pravdou, aby sa žiadnym spôsobom o rodinný dom nestaral. Okrem toho zopakoval, že svedecké výpovede jeho bývalej manželky a ich detí sú nepravdivé a účelové.

30. Podľa žalovaného nebolo v konaní preukázané, aby sa žiadnym spôsobom nestaral o žalobkyňu. Okrem toho takéto správanie obdarovaného nemožno vyhodnotiť ako v hrubom rozpore s dobrými

mravmi, ak darca o pomoc nežiada a starostlivosť mu poskytuje iná osoba, ktorá navyše je tiež obdarovaná (R 31/1999).

31. Taktiež bolo preukázané, že od mája 2022 nebýva a nežije v rodinnom dome v E. D., ktorého je podielovým spoluvlastníkom, ale býva u svojej sestry v obci L.. Svedkyňa, bývala manželka teda účelovo klamala, keď uviedla, že po rozvodovom konaní mal prísť do rodinného domu.

32. Na základe uvedeného žalovaný zotrval na odvolacom návrhu.

33. V odvolacej duplike žalobkyňa navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Dodala, že žalovaný sa pokúša predostrieť súdu alternatívny priebeh udalostí, ktoré nastali. K tvrdeniam žalovaného, o tom, že žaloba bola podaná z dôvodu nevyriešených majetkových otázok z nevyporiadaného BSM, uviedla, že darované nehnuteľnosti nie sú predmetom doteraz nevyporiadaného bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a teda nespádajú pod „nevyriešené majetkové otázky“, nakoľko sa nachádzajú v podielovom spoluvlastníctve bývalých manželov.

34. Žalobkyňa poukázala na objektívne posúdenie konania žalovaného a zjavnú disproportionálnosť medzi ňou a žalovaným, z čoho plynie, že správanie žalovaného bolo v zjavnom nepomere k jej správaniu. Tu platí výnimka z princípu vzájomnosti (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 108/2007 zo dňa 27.05.2007).

35. Ďalšie vyjadrenia neboli do odvolacieho konania podané.

36. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 CSP vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) osobou oprávnenou podať odvolanie (§ 359 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z dôvodov uvedených v odvolaní, ako aj konanie, ktoré rozhodnutiu súdu prvej inštancie predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP. Odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi uvedenými v odvolaní do tej miery, že nebol oprávnený rozsudok preskúmať z iných dôvodov než z tých, ktoré boli explicitne uvedené do uplynutia odvolacej lehoty (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Odvolací súd sa preto zaoberal len tými odvolacími námietkami žalovaného, ktoré boli pre rozhodnutie o odvolaní relevantné. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli, ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 219 ods. 3 CSP).

37. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie zdôvodnil v rozsahu, ktorý obstoje v konfrontácii s požiadavkami kladenými na kvalitu súdnych rozhodnutí. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité odôvodnenie súdu prvej inštancie. Vzhľadom na to, že odôvodnenia rozhodnutí súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), pretože prvoinštančné konanie a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok, odvolací súd v plnom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku a len na zdôraznenie dodáva:

38. Súd prvej inštancie v bodoch 31. až 33. odôvodnenia napadnutého rozsudku skutkovo vymedzil dôvody, ktoré právne posúdil v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka ako dôvody, ktoré opodstatňujú vrátenie daru z dôvodu konania žalovaného (obdarovaného), ktoré vykazuje znaky hrubého porušenia dobrých mravov. Súd prvej inštancie podporne poukázal na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR, z ktorej plynie, že nie každé neprijateľné konanie alebo nevďačnosť obdarovaného vo vzťahu k darcovi zakladá dôvody pre vrátenie daru. Za také je treba považovať len také konanie, ktoré hrubo porušuje dobré mravy.

39. Konanie obdarovaného, ktoré napína hypotézu právnej normy podľa § 630 Občianskeho zákonníka musí byť značnej intenzity alebo sa musí diať opakovane a prejavuje sa buď fyzickým násilím, psychickým násilím, hrubými urážkami, neposkytnutím potrebnej pomoci a podobne.

40. V tejto súvislosti je potrebné objektívne posúdiť konanie obdarovaného a tiež aj konanie darcu z hľadiska vzájomnosti, či on sám sa nespráva, alebo nesprával voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi a či práve jeho správanie nie je príčinou konania žalovaného.

41. Odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie posúdil všetky dôležité hľadiská a na základe dôkaznej situácie dospel k správne právnemu záveru o konaní žalovaného v hrubom rozpore s dobrými mravmi, opodstatňujúceho vrátenie daru.

42. K námietke žalovaného, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno, keďže nepreukázala, aby jeho konanie vykazovalo hrubý rozpor s dobrými mravmi, odvolací súd uvádza, že hodnotenie dôkazov je potrebné posúdiť z hľadiska ich pravdivosti, hodnovernosti a dôležitosti. V rámci toho je potrebné zohľadniť neutralitu takého dôkazu. Žalovaný v tejto súvislosti namietal, že svedkovia, rodinní príslušníci, ktorí v spore vypovedali, nie sú dôveryhodní, keďže vzťahy v rodine sú rozvrátené.

43. Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd uvádza, že správne žalobkyňa poznamenala, že žalovaný nenavrhol v konaní vykonať žiaden dôkaz, ktorý by jej tvrdenia vyvrátil. Z tohto dôvodu musel súd vychádzať z takej dôkaznej situácie, akú mu predstavili strany sporu. Aj keď rodinní príslušníci nemusia byť úplne objektívni čo do vnímania konkrétnych situácií, ich výpovede však nemožno len z tohto dôvodu vylúčiť, najmä za stavu, že len oni boli súdu navrhnutí ako svedkovia, ktorí by vedeli opísať žalobkyňou tvrdené skutočnosti. Ak dochádza k darovaniu medzi rodinnými príslušníkmi a následnému odvolaniu darovania, vzťahy v rodine a ich povaha budú významným (ak nie jediným) kľúčom pre posúdenie tak konania obdarovaného, ako aj konania darcu.

44. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne vyhodnotil vykonané dôkazy, na základe ktorých dospel k opodstatnenosti podanej žaloby, čo znamená, že žalobkyňa uniesla dôkazné bremeno. Naopak, žalovanému sa nepodarilo predstaviť skutkovú situáciu v kontexte s vykonanými dôkazmi takým spôsobom, aby bola spôsobilá zvrátiť tvrdenia a dôkazy, ktoré súd predostrela žalobkyňa.

45. V tejto súvislosti žalovaný poukázal aj na výpoveď svedka, syna J., ktorý pred cirkevným súdom vypovedal, že rodičia sa fyzicky netrápili, ale v danej veci vypovedal, že ak žalovaného niekto nezastaví, tak ide do fyzického útoku. Tu odvolací súd uvádza, že H. L. M. vypovedal, že k fyzickému kontaktu medzi stranami nedošlo, ale že počas konfliktu v priebehu vianočných sviatkov zakročili deti. Rovnako tak H. L. M. vypovedala, že k fyzickému útoku počas Vianoc nedošlo, že žalovaný narušal intímnu zónu starkej, ale potom žalovaného bratia a manžel odťahli. Uvedené tvrdenia nie sú v nezhode s tým, čo vypovedal pred súdom syn J..

46. K námietke žalovaného súvisiacej s konfliktom počas vianočných sviatkov je potrebné uviesť, že táto bola popísaná žalobkyňou a žalovaným a bola popísaná aj vo výpovediach svedkov – H. L. M., N. J. G. a tiež H. L. M., ktorého sám žalovaný označil ako nestrannú osobu. Všetci zhodne uviedli, že hádka medzi stranami sa uskutočnila, že išlo o útočné konanie žalovaného voči žalobkyňi bez fyzického útoku. Žalovaný v tejto súvislosti namietal, že ak žalobkyňa podala v tejto súvislosti trestné oznámenie až vo februári nasledujúceho roku, nejde o príčinnú súvislosť medzi týmito skutočnosťami, resp. javmi. Tu je potrebné dodať, že podanie trestného oznámenia nie je zásadným predpokladom pre posúdenie správania obdarovaného v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Podstatnou je situácia, ktorá sa medzi stranami odohrala a ktorá bola vyhrotená. Ako takú ju dôvodne mohla vnímať žalobkyňa o to viac, že sa udiala počas sviatkov, ktoré sú považované za sviatky pokoja a lásky.

47. Žalovaný ďalej namietal, že žalobkyňa nepreukázala, že ju opakovane vyhánal do „starobinca“. Je však potrebné uviesť, že toto tvrdenie odznelo vo výpovedi svedkyne I. K. (dcéry žalobkyne a bývalej manželky žalovaného) a tiež vo výpovedi svedka N. J. G. (syna žalovaného). V tejto súvislosti žalovaný namietal, že nebolo preukázané, aby sa tak dialo opakovane. Z výpovedí týchto svedkov však vyplýva niečo iné, keďže toto správanie žalovaného označili slovesom vyjadrujúcim trvajúci dej.

48. Žalovaný namietal, že podanie žaloby je náhradou za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva medzi ním a dcérou žalobkyne. Nie je vylúčené, že žalovaný to môže vnímať aj takto. Hoci poukázal na súvislosti, keď dňa 15.4.2023 nedošlo k dohode o majetkové vyporiadanie medzi ním a dcérou žalobkyne, dňa 26.6.2023 boli vyžiadané listiny z katastra nehnuteľností, žalobkyňa požiadala Centrum právnej pomoci Prešov o poskytnutie právnej pomoci a 26.3.2024 podala predmetnú žalobu,

z uvedeného nie je možné vyvodiť zodpovedný záver o tom, že v skutočnosti okolnosti sa vyvinuli tak, ako si to vykladajú žalovaní. Ak žalovaný poukázal na tvrdenia svojej bývalej manželky, že nehnuteľnosti patria jej matke, uvedené tvrdenia je potrebné vnímať ako subjektívne názory dcéry žalobkyne.

49. Vo vzťahu k námietke žalovaného o tom, že nahrávka, na ktorej ho syn provokuje a ktorá bola do konania predložená, je zostrihaná, je potrebné uviesť, že ide o ukážku vyjadrení žalovaného. Žalovaný nepredložil iný dôkaz, ktorý by vniesol iné svetlo do prejednávanej veci.

50. Žalovaný tiež namietal, že hrubé porušenie dobrých mravov žalobkyňa nepreukázala ani lekárskymi správami, nakoľko lekárovi tam uvádzala svoje subjektívne pocity. K tomu odvolací súd uvádza, že je všeobecne známou skutočnosťou, že pri lekárskom vyšetrení sa lekári dotazujú aj na subjektívne pocity pacientov. Skutočnosť, že žalobkyňa prežívala určité situácie jej vlastným spôsobom ešte neznamená, že tomu tak nebolo a že sa to nemohlo odzrkadliť na jej zdraví. Navyše zásadný vzťah animozity medzi stranami bol preukázaný svedeckými výpoveďami.

51. Odvolateľ tiež namietal, že vykukovanie spoza rohu rodinného domu, o ktorý v prejednávanej veci ide, nie je protiprávne. Sám žalovaný potvrdil, že v uvedenom dome nebýva od mája 2022, a preto s poukazom na narušené a vyhrotené vzťahy medzi stranami sporu, žalobkyňa mohla vnímať vzniknutú situáciu s obavou a strachom. Tiež namietal, že žalobkyňa vymenila na dome zámky a bráni mu tak vo vstupe do nehnuteľnosti. Túto situáciu je však potrebné vnímať z hľadiska vzájomnosti konaní strán sporu, pričom naznačené konanie žalobkyne, aj s poukazom na to, že žalovaný v dome už dlhšiu dobu nebýva v spojení s iným konaním žalovaného (vyhadzovanie z domu, konflikt medzi stranami), sa nejaví ako konanie, ktoré by bolo v hrubom rozpore s dobrými mravmi.

52. Predmetom ďalšej námietky žalovaného bolo tvrdenie, že súd nevyhodnotil jeho konanie v kontexte konania žalovanej, teda nezaoberal sa princípom vzájomnosti. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na body 34. a 35. odôvodnenia rozhodnutia, v ktorom sa súd dostatočným spôsobom a v dostatočnom rozsahu, s čím sa stotožňuje aj odvolací súd, vysporiadal s otázkou vzájomnosti konaní strán sporu.

53. Ak žalovaný považoval konštatovanie súdu prvej inštancie obsiahnuté v bode 38. odôvodnenia rozsudku ohľadom hrubých urážok za rozporné, s uvedeným nie je možné súhlasiť. Súd prvej inštancie v bodoch 31., 32. a 33. skutkovo ustálil, ktoré správanie žalovaného považoval za hrubé porušenie dobrých mravov. Ide o konflikt počas Vianoc 2021, opakované vyhánanie žalobkyne z domu do „starobinca“ a psychické útoky žalovaného preukázané lekárskou správou, výpoveďami svedkov a kamerovým záznamom, z ktorého vyplýva zakrádanie sa žalovaného okolo domu v nočných hodinách. Skutkovým podkladom pre vrátenie daru neboli hrubé urážky voči žalobkyňi.

54. Odvolací súd zdôrazňuje, že vrátenie daru je významným zásahom do právnej istoty a vlastníckeho práva obdarovaného. Vždy je potrebné k posúdeniu danej otázky pristupovať reštriktívne. Faktické vyhadzovanie darcu z domu, ktorý je predmetom darovania, a ktorý je zároveň obydľím darcu vo veku 72 rokov, je tvrdým zásahom do práva na súkromný život a ľudskú dôstojnosť darcu. Ide o správanie obdarovaného v hrubom rozpore s dobrými mravmi.

55. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie sa v požadovanom rozsahu vysporiadal so všetkými významnými tvrdeniami strán sporu, ktoré boli podstatné pre rozhodnutie tejto veci a z vykonaného dokazovania správne ustálil skutkový stav, na ktorý aj správne aplikoval príslušné právne normy.

56. Skutočnosť, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je v zhode s názormi žalovaného, resp. jeho prianím, nemôže zakladať záver o tom, že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav, že ho nesprávne právne posúdil alebo aby rozhodnutie bolo nepreskúmateľné a arbitrárne.

57. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

58. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP s použitím § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a žalobkyňi, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, priznal voči neúspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

59. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).